

## سنگ زنده، و ملت مقدس خدا

لهذا هر نوع کینه و هر مکر و ریا و حسد و هر قسم بدگویی را ترک کرده،<sup>2</sup> چون اطفال نوزاده، مشتاق شیر روحانی و بیغش باشید، تا از آن برای نجات نمود کنید.<sup>3</sup> اگر فی الواقع چشیدهاید که خداوند مهرابان است.<sup>4</sup> و به او تقریب جسته، یعنی به آن سنگ زنده ردد شده از مردم، لکن نزد خدا برگزیده و مکرم،<sup>5</sup> شما نیز، مثل سنگهای زنده بنا کرده می‌شوید به عمارت روحانی و کهانت مقدس تا قربانی‌های روحانی و مقبول خدا را به واسطه عیسی مسیح بگذرانید.<sup>6</sup> بنابراین، در کتاب مکتوب است که: اینک، من نهم در صهیون سنگی سر زاویه برگزیده و مکرم، و هر که به وی ایمان آوردد خجل نخواهد شد.<sup>7</sup> پس شما را که ایمان دارید اکرام است، لکن آنانی را که ایمان ندارند، آن سنگی که عماران ردد کردند، همان سر زاویه گردید،<sup>8</sup> و سنگ لغزش دهنده و صخره مصادم، زیرا که اطاعت کلام نکرده، لغزش می‌خورند، که برای همین معین شده‌اند.<sup>9</sup> لکن شما قبله برگزیده و کهانت ملوکانه و امت مقدس و قومی که ملک خاص خدا باشد هستید، تا فضائل او را از ظلمت به نور عجیب خود خوانده است، اعلام نمایید.<sup>10</sup> که سابقاً قومی نبودید، و الان قوم خدا هستید. آن وقت از رحمت محروم، اما الحال رحمت کرده شده‌اید.

ای محبوان، استدعا دارم که چون غریبان و بیگانان از شهوات جسمی که با نفس در نزاع هستند، اجتناب نمایید.<sup>11</sup> و سیرت خود را در میان امت‌ها نیکو دارید تا در همان امری که شما را مثل بدکاران بد می‌گویند، از کارهای نیکوی شما که بیبنند، در روز تقدّم، خدا را تمجید نمایند.<sup>12</sup> لهذا هر منصب بشری را بخاطر خداوند اطاعت کنید، خواه پادشاه را که فوق همه است، و خواه حکام را که رسولان وی هستند، بجهت انتقام کشیدن از بدکاران و تحسین نیکوکاران. زیرا که همین است اراده خدا که به نیکوکاری خود، جهالت مردمان بیفهم را ساخت نمایید،<sup>13</sup> مثل آزادگان، اما نه مثل آنانی که آزادی خود را پوشش شرارت می‌سازند، بلکه چون بندگان خدا.<sup>14</sup> همه مردمان را احترام کنید. برادران را محبت نمایید. از خدا بترسید. پادشاه را احترام نمایید.

## مسیح نمونه ماست

### بیت الله الروحي والشعب المقدس

فاطر خوا کل حبٰت و کل مکر والرباء والحسد وكل مذمّة و کاظمال مؤلودین الان اسْهَوَا الْبَنَ الْعُقْلِيَّ العديم الغش لکنی شمّوا به، إن کنیم قد دُقْمَمْ أَنَّ الرَّبَ صالٌخ، الَّذِي إِذْ تَأْتُونَ إِلَيْهِ حَرَّاً، مَرْفُوضاً مِنَ النَّاسِ وَلَكِنْ مُخْتَارٌ مِنَ اللَّهِ كَرِيمٌ، كُنُوا أَنْتُمْ أَيْضًا مَبِينَ كَحْجَارَةٍ حَيَّةٍ، بَيْتًا رُوحِيًّا، كَهْنُوتًا مُقَدَّسًا، لِتَقْدِيمِ دَبَانَجَ رُوحَيَّةٍ مَقْبُولَةٍ عِنْدَ اللَّهِ يَسِّعُو الصَّيْحَ لِذَلِكَ يُصْنَمَنَ أَيْضًا فِي الْكِتَابِ: "هَنَّدَا أَصْنَعُ فِي صَهِيْوَنْ حَجَرَ رَأْوِيَّةٍ مُخْتَارًا كَرِيمًا، وَالَّذِي يُؤْمِنُ بِهِ لَنْ يُخْرِزَ". فَلَكُمْ أَنْتُمُ الَّذِينَ تُؤْمِنُونَ، الْكَرَامَةُ، وَأَمَّا لِلَّذِينَ لَا يُطِيعُونَ فَالْحَجَرُ الَّذِي رَفَصَهُ الْبَنَاؤُونَ هُوَ فَذْ صَارَ رَأْسَ الْرَّأْوِيَّةِ وَحَجَرَ صَدْمَةً وَصَحْرَةً عَنْتَرَةً، الَّذِينَ يَعْتَزِزُونَ عَيْنَ طَائِبِينَ لِلْكَلْمَةِ الْأَمْرُ الَّذِي جَعَلُوا لَهُ، وَأَمَّا أَنْتُمْ فَجِنْسُ مُخْتَارٍ وَكَهْنُوتٍ مُلُوكِيٍّ، أَمَّةٌ مُقَدَّسَةٌ، شَعْبٌ افْتَيَاءً، لِكِنْ تُبَيِّنُوا يَعْصَائِلَ الَّذِي دَعَاكُمْ مِنَ الظُّلْمَةِ إِلَى نُورِهِ الْعَجِيبِ، الَّذِينَ قَبْلًا لَمْ تَكُونُوا شَعْبًا وَأَنَا الَّذِي فَأَنْتُمْ شَعْبُ اللَّهِ، الَّذِينَ كُنْتُمْ عَيْرَ مَرْحُومِينَ وَأَمَّا الَّذِينَ فَمَرْحُومُونَ.

### المسيحي والأعمال الحسنة

أَنْهَا الْأَحَبَاءُ، أَطْلُبُ إِلَيْكُمْ كَعْرَاءَ وَنُرَلَاءَ أَنْ تَمْتَعُوا عَنِ الشَّهَوَاتِ الْحَسِيدَيَّةِ الَّتِي تُحَارِبُ الْفَقْسَ وَأَنْ تَكُونَ سَبِيرُكُمْ بَيْنَ الْأَمْمَ حَسَّةً، لِكِنْ يَكُونُوا، فِي مَا سَقَرُونَ عَلَيْكُمْ كَفَاعِلِي شَرًّا، يُمْحِدُونَ اللَّهَ فِي يَوْمِ الْإِفْتَقَادِ مِنْ أَجْلِ أَعْمَالِكُمُ الْحَسِيَّةِ الَّتِي يُلَاحِظُونَهَا. قَاهْضُوا لِكُلِّ تَرْتِيبٍ بَشَرِّيٍّ مِنْ أَجْلِ الرَّبِّ، إِنْ كَانَ لِلْمُلْكِ فَكَمَنْ هُوَ فَوْقُ الْكُلِّ<sup>14</sup> أَوْ لِلْلُّوَلَةِ فَكَمْرَسَلِيَّنْ مِنْهُ لِلِّإِتْقَامِ مِنْ قَاعِلِي الشَّرِّ<sup>15</sup> وَلِلْمَدْحِ لِفَاعِلِي الْعَيْنِ.<sup>16</sup> لَآنْ هَكَدَا هِيَ مَشِيَّةُ اللَّهِ، أَنْ تَفْعَلُوا الْحَيْرَ فَتَسْكُنُوا جَهَالَةَ النَّاسِ الْأَغْيَاءِ، كَأَخْزَارٍ وَلَيْسَ كَالَّذِينَ الْحُرْيَّةُ عِنْدَهُمْ سُرَّةَ لِلشَّرِّ، بَلْ كَعَسِيَّةِ اللَّهِ.<sup>17</sup> أَكْرِمُوا الْجَمِيعَ، أَجْبُوا الْإِخْوَةَ، حَافُوا اللَّهَ، أَكْرِمُوا الْمَلِكَ.

### الخضوع لله من أجل ضمير صالح

أَنْهَا الْحُدَّامُ، كُنُوا حَاضِعِينَ بِكُلِّ هَبَّةٍ لِلْسَّادَةِ، لَيْسَ لِلصَّالِحِينَ الْمُتَرْفِقِينَ فَقَطْ بِلِلْعَنَاءِ أَيْضًا.<sup>18</sup> فَصُلِّ إِنْ كَانَ أَحَدٌ مِنْ أَجْلِ ضَمِيرِ تَحْوِيَ اللَّهِ يَخْتَمُ أَخْرَانًا مُتَلْمِمًا بِالظَّلْمِ، لَآنَّهُ أَيُّ مَجِدٍ هُوَ إِنْ كُنْتُمْ تُلْطِمُونَ مُخْطَلِيَّنَ فَتَنْصِرُونَ؟ بَلْ إِنْ كُنْتُمْ تَسْأَلُونَ

عَامِلِينَ الْحَيْرَ فَنَصِيرُونَ، فَهَذَا فَصْلٌ عِنْدَ اللَّهِ.<sup>21</sup> لَأَنَّكُمْ  
لَهُدًا دُعِيْتُمْ، فَإِنَّ الْمَسِيحَ أَيْضًا تَالِمٌ لِأَجْلِنَا تَارِكًا لَنَا مِنَ الْأَمْلَى  
لِكَيْ نَسْعُوا حُطْمَوَاتِهِ، الَّذِي لَمْ يَفْعَلْ حَطَمَةً وَلَا وُجْدًا فِي  
فَوْمِه مَكْرٌ،<sup>22</sup> الَّذِي إِذْ شُتِّمَ لَمْ يَكُنْ يَشْتِمُ عَوْصًا وَإِذْ تَالَمَ  
لَمْ يَكُنْ يُهَدَّدُ بَلْ كَانَ يُسْلِمُ لِمَنْ يَقْضِي بِعَذْلٍ، الَّذِي  
حَمَلَ هُوَ نَفْسَهُ حَطَمَائِنَا فِي جَسَدِهِ عَلَى الْخَشَبَةِ لِكَيْ  
تَمُوتَ عَنِ الْحَطَمَاءِ فَنَحْيَا لِلْبَرِّ، الَّذِي بِحَلْدَتِهِ  
شُفِيعِنَا.<sup>23</sup> لَأَنَّكُمْ كُنْتُمْ كَجَرَافٍ صَالِلٍ لَكِنَّكُمْ رَحْعَنُمُ الْآنَ  
إِلَى رَاعِي نُفُوسِكُمْ وَأَسْفَفَهَا.

ای نوکران، مطبع آقایان خود باشید با کمال ترس؛ و  
نه فقط صالحان و مهریانان را بلکه کج چلقان را  
نیز.<sup>19</sup> زیرا این ثواب است، که کسی بجهت ضمیری که  
چشم بر خدا دارد، در وقتی که ناحق<sup>20</sup> رحمت می‌کشد،  
دردها را متحمل شود. زیرا چه فخر دارد هنگامی که  
گناهکار بوده، تازیانه خورید و متحمل آن شوید؟ لکن  
اگر نیکوکار بوده، رحمت کشید و صبر کنید، این نزد  
خدا ثواب است.<sup>21</sup> زیرا که برای همین خوانده شده‌اید،  
چونکه مسیح نیز برای ما عذاب کشید و شما را  
نمونه‌ای گذاشت، تا در اثر قدمهای وی رفتار  
نمایید.<sup>22</sup> که هیچ گناه نکرد، و مکر در زیانش یافت  
نشد. چون او را دشنام می‌دادند، دشنام پس نمی‌داد؛  
و چون عذاب می‌کشید تهدید نمی‌نمود، بلکه خوبیشتن  
را به داور عادل تسلیم کرد.<sup>24</sup> که خود گناهان ما را در  
بدن خوبیش بر دار متحمل شد، تا از گناه مرده شده،  
به عدالت زیست نماییم، که به ضریهای او شفا  
یافته‌اید.<sup>25</sup> از آنرو که مانند گوسفندان گمشده بودید،  
لکن الحال به سوی شبان و اسقفی جانهای خود  
برگشته‌اید.